

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Parcellázási akció.

Aki meg akarja oldani a mindjobban elkallódó magyar földnépének problémáját, annak arról kell gondoskodnia, hogy földhöz jussanak a földéhes elégedetlenek ezrei. Ezt a célt más semmi mód nem szolgálja, egyedül a parcellázás, amelyről már kötetekre való irtak és beszéltek össze. Tenni azonban csak elvételek tettek valamit magánbirtokosok, akik parcellázták birtokaikat, lehet azért, hogy a köznek használjanak vele és lehet azért, mert jó üzletet csináltak a parcellázással. Parcellázási törvény és az állam hathatós közreműködése nélkül érdemleges munkát ebben az irányban soha nem fogunk végezni.

Nagy örömmel konstatáljuk, hogy Darányi Ignác földmivelésügyi miniszter maradandó alkotást létesített, amelyben körülbelül harminc ezer holdnyi területet váltott meg Schönborn gróftól, aki a volt Rákóczy-birtokok tulajdonosa.

Ezt az államilag megváltott hatalmas földdarabot Ung-, Bereg-, és

Máramaros-vármegyék községei között parcellázza szét a földmivelésügyi miniszter, hogy így ezen valóban szegény községek lakosai földhöz jussanak.

Reméljük, hogy ez csak a kezdet, s a Schönborn-birtokoknak parcellázási célokra való megváltását a parcellázási akciók egész sorozata fogja követni. Itt a magyar Alföldön sok tekintetben még kedvezőtlenebb viszonyok vannak, mint a felvidéken, rengeteg kiterjedésű földbirtokok, százezernyi holdak, míg az e birtokok körül levő községek, Magyarország legnépesebb községei, a legmegdöbbentőbb nyomoruság képét nyújtják.

Tulajdonképpen csak itt lenne értelme a parcellázásnak; itt, ahol áldott földben busás termést hoz az elvetett mag és ahol ugyanazon nagyságu földdarabból háromszor annyi ember tud megélni, mint a felvidéken.

Nemcsak gazdasági missziót teljesít egy nagyarányu, államilag végrehajtott parcellázás, hanem kulturális és politikai konszolidált állapotokat is

teremt mindenütt, ahol a magyar állam-észme érdekében cselekedni kell. Azok a nemzetiségek, amelyek az állam által parcellázott föld hasznát élvezik, mindenestre attól a tudattól lesznek áthatva, hogy existenciájukat annak a magyar államnak köszönhetik, amelyhez ragaszkodniok kell, — ha megélni akarnak.

A külföldön nagyszabásu parcellázásokat hajtottak végre, tisztára abból az okból, hogy elsimítsák az ellentéteket, amelyeket a nagy birtokok körül lakók nyomora okozott, pedig a külföldön sehol nem találkoztunk azzal a tuzásba vitt latifundiumos rendszerrel, amely nálunk van és amely ma is legkedvencebb birtokpolitikája a mi mágnásainknak.

Darányi Ignác földmivelésügyi miniszter már több ízben bebizonyította, hogy bátor kezdeményező és vállalkozói szellem, nem riad vissza az elébe tornyosuló akadályoktól, nem hagyja magát elriasztani irigy vagy hazug kritikától, halad egyenesen a maga célja felé.

TÁRCA.

A VÉRZŐ SZEMŰ EMBER.

I.

Apró, piros erek voltak a szemében; a szeme nagy volt és folyton kacagott, még ha sirt is, vagy vérzett. Hosszu haja fakó arcába csapzott; fekete ajka keserű mosolyra torzult. Olyan volt a nagy, puha ágyban mint egy halódó ember, akiben már csak a morfin lüktet és akinek elmúlásához az édesanyja is hozzátörődött. Az ágy forró-ságában elalélt; ébren volt és mégsem tudott semmiről, ami körülötte történik. Bejött a kis szőke cseléd; ledobta a cipőt a földre. a ruhát a székre fektette. Félénken szólította: — Ifi ur, reggel van!

És mert nem kapott választ, még háromszor kiáltotta; nagy zajjal tett-vett a szobában és felhúzta a függönyt.

Alattomosan besompolygott az ablakon át a reggel és kárörvendően a vérző szemű ember ványadt arcába vigyorgott. A dunya vége megrezdült; felébred a szoba bérlője és minden csordultig megtelt szomorúsággal. Megérezte a reggelt, hogy munkába kell menni, mosakodni és öltözni; sietni és felkelni az édes melegségből. Összebujt a kis párnájával, simogatta a duncháját, hátával a lepedőjét cirógatta; véres szeme könnybe lábadt . . . így bucsuznak koldussá lett uzso-

rások a kincseiktől, halálba készülő apák legkedvesebb gyermeküktől. Aztán sovány kezébe fektette fejét és bambán körülnézett. Megállapította, hogy muszáj felkelni. Sirt. A torka száraz volt; a nyelvében mintha ezer hangya nyüzsgött volna. A karja sajgott; a részeg éjszakában hozzávágta valamihez. Öltözködni kezdett. A hideg vízzel félénken ért az arcához, de azután a lavórba buktatta a fejét. Gyorsan, idegesen magára kapkodta ruháját; mikor cipőjét gombolta, egyszerre kifáradt; kezében a gombolóval nézett a cipőre, a parketre, a semmibe . . . így meredt percegig bután, aztán feleszmélt, felvette a kabátját és megindult. A fal mellé lapult; az álomtalan éjszakák undora fogta el, szégyelte magát és el akart bujni. De az asszony kihajolt az ablakon és várta a vérző szemű embert. Kendő volt a kezében (takarított éppen), az arca friss és piros volt; a szeme a reggeli hidegtől fátyolos; de tüzes és biztató; a pongyolája a nyakán ki volt vágva; virág volt a hajában . . . Nézte a huszéves aggastyánt, akit érdekesnek és kedvesnek gondolt s aki a világ legnyomorultabb emberének tartotta magát. A vérző szemű ember kedvéért tüzött virágot a hajába . . .

II.

Vasárnap délután kisütött a nap. A vérző szemű kialudta magát; napsugarak ébresztették fel; pompás jó kedve volt. Új ruhát vett fel és parfümöt öntött a zsebkezdőjére. Egy korty francia pezsgőtől mámoros volt; a téli nap-

sütés megrészegítette. Véres szeme kacagott, az asszonyra gondolt, aki szemben lakik, akinek fekete haja van és a hajában virág. Kihajolt az ablakon; az asszony az ablaknál ült és várta. Fehér csipkebluz volt rajta; ilyen szépnek még nem álmodta. Arra gondolt, hogy ha fonnyadt ajkát az asszony nedves szájához szorítaná, ha csókolná széles vállát, ha vérző szeme belemerülne telt, puha keblébe . . . úgy érezte, hogy ez az asszony a beteljesülés, a hajnali álom, a frissen esett hó, minden, minden . . .

Mosolyogtak egymásra és a lelkükkel ölekeztek. A vérző szemű ember tudta, hogy ma beszélgetni fognak. Az ablak mellett még dobogott a szive, de mikor szemben volt az asszonnnyal, már egészen nyugodt volt. Szólt valamit; egyikük se értette; az asszony felelt; a fiu vérző szemére nézett, amely az ajkára tapadt, mint egy szerelmes csók. Nézték egymást; az asszony kivette a virágját és a a vérző szemű ember gomblyukába tűzte; a fiu csak egy finom, fehér kezét látott, rózsás, ápolt körmöcskéket, halványkék vonalakokat és megcsókolta a körmöcskéket sorba mind. (Hogy ki látta? Nem törődtek vele.) Nem is bucsuztak. A fiu várt a kapunál; tudta, hogy utána jön a másik. És jött is. A szoknyája suhogott; kis prémes kabátban; drága fején tollas kalap. Kiszaladtak a kör-utra, átvágtak egy szűk utcába; a vérző szemű ember karonfogta az asszonyt. így támolyogtak, néha összeért az arcuk. Keveset beszéltek. Ennyit:

Eddig csak a felvidéken indította meg a parcellázási akciót Darányi, az igazi akció azonban csak akkor következik be, mikor a Kárpátok hófödte ormairól leszáll ide hozzánk a nagy magyar Alföld buja termékenységi sikjaira, rá teszi kezét a kötött birtokokra és nagy méltányossággal azok tulajdonosai iránt, de a legnagyobb határozottsággal minden képességét és energiáját latba vetve igyekszik azon, hogy földhöz jusson a mind inkább fenyegetőbbé váló alföldi proletáriátus.

Ujdonságok.

— Községi közgyűlést tartott Mindszenti község képviselőtestülete e hó 10-én. Főbb tárgyai voltak: 1) Az 1906. évről szóló elnöki jelentés, amely minden vita nélkül tudomásul vétetett. 2) Az áll. elemi népiskolai gondnokság elszámolása a gazd. ism. iskola részére adott 2 hold földterület jövedelméről, amely gyanánt 117 kor. lett kitüntetve s a melyet a gondnokság kért a gondnokság kezében hagyni, hogy a gyakorlótér berendezkedő kiadásainak fődözésére némi összeg állana rendelkezésére. A közgyűlés úgy határozott, hogy a kitüntetett 117 kor. jövedelem a házi pénztárba beszolgáltatandó. Indokolt kérelemre mi sem állja útját a netaláni kiutalásnak. — 3) A Mindszenti Takarékpénztár átirata a Wimmer Károly-alapítvány ügyében, amely szerint kéri a községet, hogy maradjon meg az alapítólevél eredeti szövege mellett, amely nevezetesen akként intézkedik, hogy az alapítvány kamatainak fele összege közép

— Édes, édes . . .

Kiértek a ligetbe. Sáros volt; olvadt a hó. Az asszony felkapta uszályos szoknyáját, kedvesen tipegett, még a cipője orra sem lett sáros. A fiu letérdelt és megcsókolta a szoknyája szegélyét . . . Leültek egy padra. A fák csupaszon bólogtak, fehér volt minden, amerre elláttak. A tó jegén fekete alakok siklottak végig; a város felett piros volt az ég; úgy érezték, ha teremtett lélek vetődik erre, a nyakába borulnak és elmondják neki, hogy bolondok és egymáséi lesznek. Sokáig nem láttak senkit. Már esteledett, amikor két kis alak imbolygott arra. Valamelyik kertész gyermekei lehettek. Magukhoz édesgették őket; az ölükbe vették a két kis lányt, akik bizalmatlanul néztek rájuk. Az asszony megsimogatta kócos hajukat, megkérdezte a nevüket és hangosan, ünnepélyesen mondta:

— Mi szerelmes pár vagyunk!

Aztán forró ajkát a fiu szemére tapasztotta . . .

III.

Másnap reggel látták egymást és a vérző szemű ember hajnalban vetődött haza. Éjszaka hó esett, csuron véres volt, amikor az ágyára rogyott. Az ital felkavarta a gyomrát és a torkát fojtogatta. A kis cseléd rázta fel és jelentette:

— Ifiur, reggel van . . .

Felugrott. Nagy szeméi alatt fekete karikák voltak; az északa árnyékai. Gyűrött volt az arca, olyan, mint egy áttáncolt éjszaka után a sarokba rugott gallér. Magára kapta ruháit és álmosan, bágyadtan, megrogyó inakkal, görnyedt háttal kíváncszorgott a szobából. Az asszony az ablaknál várta. Virág volt a hajában, a szeme csillogott, csupasz nyaka lángolt. A vérző szemű ember homlo-

avagy felső iskolai érdemes tanulóknak adásék ösztöndíj; a másik fele is ilyenek, ha van alkalmas pályázó. Csak ha ily pályázó nem volna, akkor az elemi iskolások segélyezésére. A közgyűlés egyhangulag megtartotta az alapítólevél ezen eredeti intézkedését. — 4) A községi pénzek ez évben is a mindszenti takarékpénztár r.-t.-nál határozatnak elhelyeztetni. 5) Bizottság küldetett ki az 1906. évi számadások megvizsgálására, végül 6) tudomásul vették a pénztárak megvizsgálásáról szóló előjárásági leleteket.

— A kisemberek utadója. Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszter a következő leiratot intézte a közigazgatási bizottsághoz: Több oldalról merült fel az a panasz, hogy a kisebb adózók utadóminimumai kétszeresen rovatnak meg és így elviselhetetlen teher hárul rájuk, a kivándorlás csökkentése, de a megélhetési viszonyok némi javítása érdekében is felhívja a kereskedelemügyi miniszter a közigazgatási bizottságokat, hogy az ilyen esetekben eléjük terjesztett kérelmek fölött a lehető legmeszebb menő méltányossággal és jóindulattal döntsenek és hozott határozatukban a folyamodót főlegbezési jogára mindenkor tanítsák ki.

— A mindszenti rév mizériája. Három és fél hete már annak, hogy a mindszenti révbeli kocsiközlekedés szünetel. Mert hogy azóta egyszer-kétszer sikerült a komphajót áthuzatni, az nem jöhet számításba. Ez idő alatt csakugyan voltak olyan napok, amelyeken lehetlenséggel volt határos a közlekedés; nem is irtuk a révkezelők terhére az akkori állapotokat. Azonban ma már a közönség érdekelt része úgy föl van háborodva a közlekedés szünetelése miatt, hogy valakinek bele kell nyulnia a darázsészekbe. Mert nem szabad az ilyen Ázsiába illő állapotnak határtalan időig tartani és esetleg a közönséget ennyi ideig kiszolgáltatni akár a hatósági közegek nembánomjának, akár az uradalom mint révtulajdonos könnyen hagyá-

kára kiült a veriték. Becstelennek érezte magát; irtózatossá szegyenérzés fogta el, de kereste az asszony tekintetét. felüdült rajta, mosolygott felé . . . Az ablaknál az asszony kendőjével eltakarta arcát és ujjongva, remegve intette:

— Nincs itthon . . . Bejöhet . . .

Az urára gondolt, akit sohasem látott a vérző szemű ember. Felkelt az ablaktól és félig kinyitotta az ajtót. Mint a tolvaj, úgy surrant be a fiu. Visszatért a kedve. Felélekedett. A szilaj örömtől a vér a fejébe tödült. Piros lett az arca. Leültek s mert kevés beszédűek voltak, csak bámulták egymást, lelkendező szemmel. A szobában friss levegő volt. Már kitakarították, kiszellőztették. A vérző szemű ember megremegett és küzelebb huzódott az asszonyhoz; arcát a nyakára hajtotta és átkaorlta a derekát.

A reggeli tűz lobogni kezdett a kis vaskályhába. Kicsapott a parázs, a fahasábok meghíttén duruzsoltak . . . A szobára álmos forróság ereszkedett. A vérző szemű ember kicserepesedett ajka az asszony meleg vállához ért . . . nehéz lett a feje, a szeme lecsukódott. Az asszony, mintha most ébredt volna, meg-rázkódott, kiegyenesedett (gyönyörű torzoja volt) és rábukott a vérző szemű ember beesett mellére. Két gomb lepattant pongolyájáról . . . A fiunak véres, árnyékos szemében már akkor nem volt élet. A feje az asszony keblére esett, az arcán halotti kimerültség ült; a szája nyitva maradt . . . így aludt talán mosolyogva, talán keserűséggel, — ki tudja. Az asszony ámulva nézte. A vérző szemű ember arcáról lassan elsimultak a redők; fekete ajkát mosolyra csücsörítette boldog álmában; szeme a puha illatos testbe fult; hangosan hortyogott . . .

sának, akár végül a révbérlő haszonlesésének. Föltesszük minden érdekelt fél jóhiszeműségét, de föl kell szólnunk a kételkedők és károsodók érdekében, amikor szemtanuk állítják, hogy ma, szombaton is, a holnapi kisteleki vásár alkalmából a hajóközlekedés szünetel révünkben, de ugyanakkor akadt egy érdekelt polgártársunk, aki nem akarván a hajtott jószággal Szentés felé kerülni, kapta magát s a saját maga által fogadott emberekkel áthuzatta a kompot és jószágját a tulsó partra. — Hát ha egy megszorult vásárosnak sikerült a hajó áthuzása, kérdjük jogosan: miért nem szabad azzal megpróbálkozni azoknak, akiknek kötelességük a közlekedés főtartásáról gondoskodni. Hát igaz az, hogy ilyen időben többbe kerülne az, mint amikor a káposztás-kocsik s őszi hurcolkodók százával járnak naponta, de hiszen amint az utakat nem rontjuk el azért, hogy néha kevesen járnak rajta, azonképen a kompot sem szabadna kikötve tartani, mert talán nem érdemes egy-két kocsi kedvéért a bérlőnek, avagy az uradalomnak költekezni. Csak kötelességet teljesítünk tehát, midőn e sorainkkal felhívjuk az illetékes hatóság figyelmét a mindszenti rév használatlan állapotára s kérjük, hogy ő vegye a járnak-kelni akaró s már is sokat károsodott közönség érdekeit pártfogásába. Ha mulasztást lát, büntesse meg a mulasztókat, ha pedig technikai akadály forogna fönn, akkor lehetőleg gondoskodják azok elhárításáról.

— Az uradalmi iskolák. Nagymágocs és Derekegyháza községben, a tulajdonos Károlyi grófok tartanak fenn elemi népiskolákat, miket uradalmi iskoláknak neveznek. Ezeket az iskolákat mindkét helyen a községükbeli lelkészek felügyelete alá helyezték a grófi tulajdonosok, akik aztán ezeket az iskolákat római katolikus jellegűeknek és felekezetiüknek nyilvánították. A közoktatásügyi miniszter azonban most ezeket az iskolákat magánjellegűeknek jelentette ki és kimondta, hogy ezek felekezetieknek nem tekinthetők, mert a nyilvánossági jogot, (amelyre felekezeti iskolának szüksége nincsen), már ezen iskolának meg is adta; másrészt mert a fentartásuk költségeit nem a felekezet viseli, hanem magánosok, a grófi tulajdonosok fedezik.

— A sztrájk törvény előkészítése. A sztrájk jog kodifikációjához szükséges adathalmaz — mint jól értesült helyről jelentik, ugyszólván hiánytalanul együtt van már a kereskedelemügyi minisztériumban. Az anyag feldolgozásának irányelve az, hogy a munkások szervezkedését a munkaadók organizálásával kell ellensúlyozni. A felmerült első kérdések abban összegezhetők, hogy a munkaadók kötelező belépésre alapítandó szervezetei miképpen alkottassanak meg; a sztrájk vagy bojkott esetén való bíráskodás az okozott kár és az elmaradt haszon dolgában milyen fórumon, hogyan történjék és hogy az esetleg sztrájkba kergetett munkások kárpótlásának fedezetét miképen biztosítsák. A másik csoportja a megoldandó feladatnak a meglévő munkás-szakszervezetek felhasználása, állami irányítása, vagy legalább állami felügyelet alá helyezése. Itt az a felfogás dominál a kereskedelemügyi minisztériumban, hogy a megalakult szakszervezetek kötelező belépés alapján országosakká teendők és fentartandók, olyképen azonban, hogy működésük ne csak állami ellenőrzésben, hanem állami támogatásban is részesüljön. A sztrájk okozta kárnak vagy haszonelmaradásnak a munkaadó részére való megtérítése körül az

a terv is felvetődött, hogy amennyiben a szervezendő illetékes bíróság a sztrájkot indokolatlannak minősíti, a rekompenciáció a szakszervezet pénztárából történjék. A sztrájkjog reformjára vonatkozó anyag most van feldolgozás alatt. Ennek során mindenekelőtt abban dönt a kereskedelemügyi kormány, hogy a sztrájk törvényt a parlament bizonyos csoportjának intenciójához képest külön szerkesztesse-e meg, vagy pedig behelyezze a készülő új ipartörvények keretébe. Ez iránt a kormányhatározás már nem sokáig késik. Ha ez is meglesz, akkor a beszerzett adatok alapján konkrét kérdésekben összegezik a törvénytervezet intencióit. E kérdések az országos ipartanács elé kerülnek s amint itt a dologgal végeztek, a minisztérium sürgősen hozzálát a kodifikációhoz.

— **Telnek a jégvermek.** Egy hét előtt még aggodalommal figyelték vendéglősök, mézárások, no meg a község maga is az időjárás lágyra fordulását. De ha fagyott volna is, alig lett volna máshonét jég hordható, mint a szabad Tiszáról, ahol ugye célra alkalmas jeget, mint alkalmas helyet nehezen találtak volna. Az e heti fagygyal egyidejűleg jelentkezett áradás eloszlott minden aggodalmat. Ma már serényen hordja mindenki a község alá férközött s dérijéggel borított áradatból a szükséges és gyönyörű jeget.

— **A községi segéd- és kezelőszemélyzet nagygyűlése.** Az ország különböző vármegyéből f. hó 6-án délelőtt Budapestre, országos nagygyűlésre sereglettek össze a községi segéd- és kezelőszemélyzetek kiküldöttjei, akik Ujpestre kivonulva, az ottani község házában tartották meg gyűlésüket, hogy érdekeik megvédésére külön szövetségben csoportosuljanak. A kiküldöttek nagy többséggel el is határozták, hogy megalakítják a községi segéd- és kezelőszemélyzet tisztviselői országos szövetségét, mert csak így vélik hathatósan keresztülvihetőnek érdekeik védelmét.

— **A Tisza áradása még folyton tart,** az árterek alacsonyabb részeit elöntötte és csaknem egész hosszában és szelvében jégpáncél borítja. A téli áradás mindig több kárt szokott csinálni, mint hasznot. Egyedüli haszna abban állana, hogy csökkenteni a tavaszi árvíz iránti aggodalmakat, mert hogy a téli hó olvadáskor egy része még a tavaszi olvadás előtt lehuzódik.

— **A katonai lóvásárlások előmozdítása.** A hadügyi kormánynak az a célja, hogy a hadsereg lószükségletét lehetőleg közvetlenül a tenyésztőtől vásárolja meg; így a tenyésztők is jobb árakat kapnak lovaikért, meg a kincstár is olcsóbban vásárolhat, mintha a vételt alkuszok, kupecsek útján, másodkézből eszközli. A katonai lóvásárló bizottság meg is kereste már a törvényhatóságokat, hogy a közvetlen lóvásárlások megejthetése céljából tudassák vele a hatóságuk területén levő lótenyésztők nevét és lakását, aminek alapján aztán a bizottság kiszáll a helyszínére és a lovakat, csikókat megismerve, mindent elkövet, hogy a tenyésztők érdeke kielégíthető legyen.

— **A mindszenti takarékpénztár vezetősége ezuton figyelmezteti mindazokat,** akik heti betét részjegyeket jegyeztek s a befizetéssel mindezideig elmaradtak, hogy a befizetés ujév óta folyamatban van, a hivatalos órák alatt hétköznapokon akadály nélkül tel-

jesithető. Valamint értesíti a közönséget, hogy dacára a tömeges jegyzésnek, jelentkezéket január végéig szívesen fogad.

— **Az állatorvosnál.** A szegvári állatorvos lakásába — mint tudósítónk írja — ennek távollétében beállit egy tanyai asszony, kissé bepálinkázva s elpanaszolja az ő szörnyű nagy buját-baját: a férje őt megverte s hogy az egy tökéletes bolond. Az volna a kérése, hogy a „tekintetes ur“ menne el az ő férjét meggyógyítani, mert úgy ő, mint a „kedves“ férje csak behelyezik minden bizalmukat. Fáradságába került az állatorvos hozzátartozóinak a bőbeszédű asszonyt kitessékélni, mert hisz — ugymond — itt az állatorvos lakik. Nem is tágitott onnan addig, míg ki nem józanodott, azaz, a férje is meg nem gyógyult. Ez az érdekes eset is jó példa arra, hogy mire képes az alkohol.

— **Az iparos.** Egy előkelő fővárosi nagyiparos — akinek három millió forintba becsülik a vagyonát — csudálatos szorgalmas és pontos ember. Hatvan esztendeje dacára minden reggel 7 órakor már ott volt a gyárban; bejárja a hivatalokat, a műhelyeket, tesz-vesz, rendelkezik, dicsér korhol; mindent lát és mindenről tud. A napokban üresedés volt a hivatalában, gyakornokot keresett és fel is fogadott egy fiatal embert. Az első nap az új gyakornok tíz óra táján jött hivatalba; látszott gyűrött arcán, hogy bizony valamelyik mulatóhelyen pezsgőzte át az éjszakát. Különben igen finom fiú volt; széles csokorra kötött művésznymakkot viselt és kis angol pipából pöfékelt egész nap. A rendszerető főnök az első napon nem akart erőlyesen fellépni. Csak ennyit mondott:

— Nálunk nyolckor kezdődnek a hivatalos órák.

— Oh kérem! — hebegte a kis bohém s ezzel az ügy el volt intézve.

Másnap a milliomos nagyiparos, mint rendesen, már hét órakor a gyárban volt. Kilencor felment az irodába, már az összes hivatalnokok dolgoztak, csak a gyakornok nem mutatkozott. Tizenegy óra táján végre megérkezett. A nagyiparos maga elé citálta:

— Édes fiam, — mondta neki udvariasan, — ez így tovább nem megy. Pont nyolckor be kell jönni a hivatalba . . .

— Én nem tudok nyolckor felkelni.

— Mért? Ha én itt tudok lenni . . .

— Na ja! Maga egy iparos, de én? . . .

— **Akiket már az asszonyok elsírtak.** Szelvében-hosszában tárgyalták a szerdai hetipiacon, hogy Bosinec János és Sebestyén Szilyeszter mindszenti kubikosok, mikor Sövényházáról hazajövet, hétfőn este a Tiszán átakartak kelni, a jég alattuk beszakad és ott lelték halálukat. Hozzátartozóik kétségbeesve kutatták mindenfelé, de sehol nyomukra nem akadtak. Már-már el is sriatták az asszonyok a derék embereket, amikor azok harmadnap este egész váratlanul betopantak, nem kis örömeikre a családi fészek tagjainak. A késelem okául azt hozták föl, hogy a Fekete-tanyán disznótorban voltak s ott nagyon jól találták magukat.

— **Tanitói tevékenység a társadalomban.** Valami három évvel ezelőtt a horgosi lakosság Kárász Imre uraságtól 400 hold homokföldet bérelt ki 16 éves haszonbérletre. A holdanként harminckét koronába kerülő földeket a bérlők, akik leginkább küzködő szegény emberek, jobbára szőlővel ültették be. Most azután az uraság intézője a bérleteket örök megvételre kínálta oda, de csakis a bérlőknek. Holmi alattomos beugrasztástól tartva, a nép erre megijedt. Azonban a község egyik derék tanítója a maguk nyelvén megértette velük, hogy az uraság ezzel a

tettével a javukat akarja szolgálni, minél fogva elhatározták, hogy még három évig bérlők maradnak és a további, utolsó tíz bérletes évükben a vételért és az utána járó négy-százalékos kamatot egészen lefizetik. Ez okból a tanító legközelebb a tervezetet kérvény alakjában az uraság elé terjeszti. A hivatását igazán betöltő derék tanító becsületes eljárása példa lehet azok előtt, akik tisztességes tevékenység helyett rosszakaratu égdöngetéssel rontják meg a nép lelkét.

A világ egyik legnagyobb hajója Fiumében. A Cunard magyar — amerikai vonal „Caronia“ nevű hajója, amely éppen most egy esztendeje járt az adriai tengeren, ismét a magyar kikötőbe jön és január 26-án indul Fiuméből New-Yorkba. A „Caronia“, a világ egyik legnagyobb legszebb, nagy kényelemmel és fényűzéssel berendezett hajója. Tonnataralma 21 ezer, gépezete 20 ezer lóerejű és 3100 utas befogadására képes. Kettős burkolata és önműködőleg záródó rekeszei folytán ez az óriási gyorsgőzös ugyszólván el sem sülyedhet, hatalmas méretei pedig ellentállva a tengeri hullámzásnak, megmenti az utast a tengeri betegség gyötrelmeitől. Utközben Nápolyban és Gibraltárban is kiköt, a miért is kitűnő alkalmat nyújt kirándulásra azok részére, a kiknek a tenger tiszta levegője gyógyulás szempontjából üdülésre ajánlatos. A „Caronia“ ezen járatáról felvilágosítást ad és hajóhelyekre előjegyzéseket elfogad a Központi Menetjegyiroda Budapesten, (IV., Vigadó-tér 1.)

— **A Jövő.** Negyedi Béla és Schröder Hugó szerkesztésében megjelenő „Jövő“ című havi szemle, immár a II-ik évfolyamba lépett. A januári szám élénk és változatos. Harsányi Kálmán verset irt, Rákosi Viktor novellát, Szilágyi Ferenc verset, Kőhalmi Béla novellát, Haraszthy Lajos verset, Palina Levente novellát, Komor a Jegyzetekben mondta el véleményét a múlt hó aktualitásairól. Garabonc az ujság-irodalomról cseveg s felsorolja a fővárosi napilapokba dolgozó költőket s írókat. Skarabeus a művészet kinövéséit ostromozza. Schröder Hugó pedig az elmúlt év közgazdasági eseményeit csoportosítja. Azonkívül terjedelmes irodalmi és művészeti kritika teszi tartalmassá a könyvalaku, izléses kiállítású szemlét. A radikális szellemű, vaskos folyóirat egész évi előfizetési ára csak 2 korona, mely beküldhető bélyegeken is. Egyes szám 20 fillér. Mutatványszámot kívánatra küld „A Jövő“ kiadóhivatala: Budapest, VIII, Baross-tér 4 szám. I. emelet.

Népmozgalmi adatok.

Rovatvezető: Mihály János áll. anyakönyvvezető.

—
Születtek: Kispál Viktoria r. kath., Varga Mihály r. kath., Berecski József r. kath.

Elhaltak: Fülöp Balázs r. kath. 4 éves, veselob, Varga Piroska r. kath. 7 hónapos, göröcsök. Özv. Barna Pálné Pálinkó Klára r. kath. 67 éves, szervi szivbaj. Galambosi Andrásné Gyovai Apollónia r. kath. 53 éves, gutaütés. Özv. Kallai Jánosné Varga Veronika r. kath. 73 éves, agykori végkimerülés. Tóth János r. kath. 4 éves, béllob. Balázs János r. kath. 33 éves, hasi hagymáz.

Kihirdetés végett jelentkeztek. Szolnoki István és Serfőző Erzsébet, Barna István és Lévai Franciska, Gémes Jenő és Apró Mária, Barna Sándor és Ambrus Mária, Gémes Péter Pál és Mihály Mária, Tülkös Sándor és Bozó Viktória, Szentes Endre és Hevesi Julianna, Szakál János és Pap Erzsébet, Kőteles Ferenc és Tóth Mária.

Házasságra léptek: Gyapjas Pál Losonci Teréziával, Nagyillés Ferenc Szombathelyi Rozáliával.

Szerkesztői üzenetek.

G. Sz. Már rég elkallódott.
K. Többé nem vészszük tollhegyre, az okát is közöltük, miért. Legjobb elfeledni.
M. M. Nagyon szívesen.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1907.

NYILTTÉR.

(E rovatban közlöttékért nem vállal felelőséget a szerkesztő).

Nyilatkozat.

A nálam volt asztaltársaság eltávoztása óta igen sokféle alakban halottam ennek okát emlegetni, a legtöbb esetben úgy, amely nem felel meg a valóságnak. Ez engem arra nyerszerít, hogy nyíltan feltárjam a valódi okot.

Az asztaltársaságnak múlt évben december hó 31-én lejárt velem kötött szerződését a régi formában nem kötöttem meg, hanem a következő háromévi ajánlatot tettem:

1) Az asztaltársaság által kívánt helyiségek és a hozzátartozó fűtés, világítás és munkálatok fejében évi 300 koronát kértem.

2) A 300 korona évi összeg helyett a tagoknak, ill. kik azon zárt helyiség tagjai, az ital árát felemelem a következőképpen: 1 üveg sör 25 kr., 1 liter óbor 60 kr., 1 liter ujbór 40 kr. Felbontott új kártyáért személyenkint 20 krt, használt kártyáért 15 krajcárt óhajtottam volna számítani.

3) Sem a 300 koronát nem kérem, sem az italok árát fel nem emelem, ha az asztaltársaság napi összefovertelét a nagyteremben tartja, de ha gyűlésezni akarnak, vagy ha nők kívánkoznak olykor-olykor megjelenni, külön helyiséggel szolgálom minden felfizetés nélkül, úgy, mint más vendéglősnél teszik és tették eddig is.

Ebből a három ajánlatból egyet sem engedtem én, az asztaltársaság pedig szintén egyet sem volt hajlandó választani, melynek következményeképp tőlem eltávoztott, még nem tudom hová.

Ez az egész ok, semmi más.

Nekem jogom volt kérni és az asztaltársaságnak joga volt megtagadni.

Mindszent, 1907. január 12.

Zánthó Kálmán

vendéglős.

Két ügyes fiu

ácstanulónak fölvétetik Csótó Nagy István fakeskedésében.

Acetilén-fény

minden házban!

A költséges acetilén-berendezések elkerülése céljából oly acetilén-lámpát szerkesztettem, amely alacsony ára miatt lehetővé teszi, hogy korunk e valóban gyönyörű és mindammelllett csekély költséget igénylő fénye minden házban élvezhető legyen.

Minden általam készített lámpa kis fejlesztőgéppel van fölszerelve, a mely jószág és megbízhatóság tekintetében az eddigieket messze fölülmulja.

Készítek asztali, függő és utcán kézben hordozható acetilén-lámpákat egyszerű és diszes kivitelben, ugyszintén üzletbe való és nagy fényerejű műhelyi lámpákat.

Aki érdeklődik lámpáim iránt, szívesen látom főutcán levő műhelyemben.

Midőn megjegyzem, hogy acetilén-lámpáim árai nagyon jutányosak, kérem a nagyérdemű közönség szives támogatását.

Tisztelettel

Bálint Dávid

5—10

lakatos

Tisza-utca és Fő-utca sarkán.

Legjobb mellékkereset

nők és családok részére. Egy helyen és egy háztartásban se hiányozzék az eredeti

STIRIAI KÖTŐGÉP

melylyel naponta a legkényelmesebben

5—6 koronát kereshet mindenki.

Árjegyzék ingyen.

Kedvező fizetési feltételek.

Tanítás Budapesten ingyen.

Első Styriai kötőgépgyár

magyarországi képviselete

Fogl József Lajos

7—30 műgépez

Budapest VI., Csengeri-u. 54.

VALÓDI OLASZORSZÁGI

édes maróni

kilónkint 18, 20 és 22 krajcárért kapható kicsiben és nagyban FLORIANCSIK Mihály olasznál, Mindszent.

Órás-üzlet átvétel.

Mindszent község és környéke mélyen tisztelt közönségének szives tudomására adom, hogy a volt Tóth-féle órás-üzletet átvettem s azt tetemesen megnagyobbítottam. Raktáron tartok fal-, inga- és ébresztő-órákat, nikkel és ezüst zsebórákat, láncokat, arany és ezüst fülbevalókat felnőttek és kicsinyek részére; nyakláncot, nyakékeket, szemüvegeket orvosi rendelés után is, továbbá cvikkereket, hőmérőt, tajtékipát stb.

Szakszerűen és kezeség mellett bármi-féle óra javítását olcsón elvállalom, ugyszintén a tőlem vásárolt új órákért is jótállást nyújtok. Az inga-órák javítása végett készséggel a házhoz kimegyek.

Amidőn megjegyzem, hogy törekvésem mindenkor oda fog irányulni, hogy vevőim és munkaadóim bizalmát és megelégedését kiérdemeljem, kérem a n. é. közönség szives pártfogását.

Teljes tisztelettel

SZÉLES ISTVÁN

órá

MINDSZENTEN.

4—4

AKÁCFÁKAT

tövestül megvételre keres Csótó Nagy István fakeskedése MINDSZENTEN.

A legelőkelőbb orvostanárok által ajánlott és a kiállításokon aranyérmekkel és díszoklevelekkel kitüntetett

ESTERHÁZY-COGNAC

mely

a közönség kedvencz itala mindenütt kapható.

Központi iroda:

GRÓF ESTERHÁZY GÉZA-FÉLE
COGNACGYÁR

Budapest V., Nádor-utca 16.

9—12